

Bohoslužba 2. október 2022

Aké dedičstvo zanecháme?

Piesne: 513,1 513,2-5 587,1-3 238

Lekcia: 2Kor 12,14-21 Pavlova starosť o cirkev v Korinte

14 Hľa, už po tretí raz som pripravený prísť k vám a nebudem vám na ťarchu. ***Veď nehľadám to, čo je vaše, ale vás. Lebo nie deti majú sporiť pre rodičov, ale rodičia pre deti.*** 15 Ja však veľmi rád vynaložím všetko, ba vydám aj seba samého za vaše duše. Ak vás ja tak veľmi milujem, mám byť menej milovaný? 16 Dobre teda, nebol som vám síce na ťarchu, ale keďže som prefíkanec, vraj som vás oklamal. 17 Vari som vás vykorisťoval prostredníctvom niekoho z tých, ktorých som k vám poslal? 18 Poprosil som Títa a poslal som s ním brata. A či vás Títus vykorisťoval? Či sme nepostupovali v tom istom duchu a v tých istých šľapajach? 19 Už dávno si myslíte, že sa pred vami obhajujeme. Pred Bohom v Kristovi vyhlasujeme: To všetko, milovaní, je na vaše budovanie. 20 Bojím sa však, aby som vás pri svojom príchode nenašiel takých, akých nechcem, a aby ste ani vy mňa nenašli takého, akého nechcete; aby neboli sváry, žiarlivosť, hnev, rivalita, ohovárania, klebety, nadutosť a neporiadky. 21 Aby ma Boh neponížil pred vami, keď znova prídem, a aby som nemusel oplakávať mnohých z tých, čo predtým zhrešili a nekajali sa z nečistoty, smilstva a bezuzdnosti, ktorej sa dopustili.

Modlime sa:

Otče náš nebeský, ďakujeme za miesto a príležitosť, že môžeme predstupovať pred Tvoju tvár v túto rannú hodinu. Ďakujeme za Tvoju láskavosť a starostlivosť, ktorou si nás hojne obklopil v uplynulom čase. Veď niekedy ani nevieme, od čoho všetkého si nás ochránil. Sme Ti vďační za pomoc, silu, za objavovanie mnohých dôvodov na radosť – a hlavne za to, že Ty si živý Boh, ktorý vie nadviazať kontakt, ktorý hovorí. A Tvoje slovo je možné brať s plnou vážnosťou.

Prosíme, aj teraz prehovor k nám. Daj, aby za ľudskými slovami sme mohli spoznať Tvoju prítomnosť a lásku, ktorou nás hľadáš. Nech pred nami zaskvie pravá hodnota učenia – veď aká je to výsada Teba poznať, prijať a nasledovať! Nech v Tvojej prítomnosti uzrieme svoje viny a nedostatky, ale aj tú lásku, ktorou chceš a vieš obnoviť náš život a vzťah s Tebou. Daj nám preto otvorené a vnímavé srdce k pochopeniu a prijatiu Tvojej zvesti. Prosíme, vypočuj nás pre svojho Syna, Pána Ježiša Krista. *Amen.*

„Veď nehľadám to, čo je vaše, ale vás.

Lebo nie deti majú sporiť pre rodičov, ale rodičia pre deti“. (2Kor 12,14b)

Milí Bratia a milé Sestry!

Vo svetle nášho textu môžeme hodnotiť základnú situáciu, ktorú pred sebou máme, ako v ktorej apoštol Pavel, **ako duchovný otec bojuje za svoje deti** – za kresťanský zbor v Korinte. Skutočne tomu tak je, nakoľko v ich vzťahu nastali problémy, skoro až zlom. Avšak apoštolovi na nich záleží, nemôže sa ich len tak

vzdať a prepustiť, nechať ich napospas všelijakým vplyvom. Veď sú to malí i veľkí, ktorí uverili prostredníctvom jeho služby medzi nimi, o ktorých sa duchovne staral, keď bol u nich – **a modlil sa** za nich a posielal im správy a usmernenia do duchovného života, keď bol od nich vzdialený. Správal sa k nim **otcovsky** a nie panovačne alebo diktátorským spôsobom. Avšak pri aktuálnom napätí v ich vzťahu im musí pripomenúť, že sa k nim hlási otcovsky, a to so zodpovednosťou rodiča.

Teda tu im spomína dobre známú a aj praktizovanú pravdu o tom, že rodičia majú svoje záväzky, povinnosti. To oni majú sporiť pre svoje deti a nie opačne. Tak to býva teraz i bývalo vo svete, aj v tej dobe to rodičia tak prežívali. V tejto súvislosti im píše Pavel, že „*nehľadám to, čo je vaše, ale vás*“ – veď nenárokuje si od nich nič, avšak svoj záväzok berie vážne.

Bratia a Sestry, dnes by sme sa mali spoločne zaoberať a pouvažovať nad tým, **ako je to v našom živote**, v našich vzťahoch, rodinách? Veru je to tak, že často sa sústreďujeme nie predovšetkým na toho druhého človeka, ale na to, čo má a koľko toho má. Apoštol píše o tom, že on nečaká odplatu od Korintánov za svoju lásku.

Neznie to veľmi dobre, ale aj v súvislosti s druhou časťou základného verša musíme uznať, že napr. niekde **v kútiku srdca** mnohých rodičov je prítomná **aj odplata, motivácia vlastného záujmu**: zabezpečiť si v deťoch opatrovateľov na starobu. To sa ukáže niekedy i priamo počas výchovy, niekedy až neskôr; keď tá starostlivosť nie je podľa predstáv zostarnutých rodičov, že vlastne oni s tým počítali a sú sklamaní a preto považujú svoje deti za nevďačných. Každý prípad je iný, takže sa tejto téme teraz nebudeme venovať, len som chcela naznačiť, že – nakoľko človek je sebecký a bojí sa o seba – aj takéto vypočítavé zmýšľanie je celkom bežné. Takže, ak by sme v sebe niečo podobné objavili, treba si to ujasniť a odmietnuť.

Apoštol píše: „*Veď nehľadám to, čo je vaše, ale vás. Lebo nie deti majú sporiť pre rodičov, ale rodičia pre deti*“. Tým, že sme teraz mali aj krst dieťaťa, o ktorom jeho rodičia, krstní rodičia sa sľubom zaviazali zabezpečiť mu výchovu vo viere, je táto téma ešte konkrétnejšia – a to pre nás všetkých, veď každý má niekoho, kto mu bol v nejakej forme zverený. Na čo nás teda chce dnes Pán upozorniť, čo nám chce zdôrazniť alebo pred čím nás chce varovať týmto slovom? Z tej súvislosti, ako to bolo napísané, je snád ľahšie si prv povedať, **čo tento biblický verš neznamená**.

Každý zodpovedný a milujúci rodič má úprimnú snahu dobre sa postarať o svoje dieťa, zabezpečiť mu, čo len je v jeho silách, niekedy dokonca chce mu dať aj čo už je nad jeho silu a možnosti. Je to pochopiteľné – ale **nie vždy** potrebné, **nie vždy** dobré a užitočné. Čo sa týka trebárs **materiálneho zabezpečenia**, určite apoštol Pavel **nechce** nabádať nikoho k tomu, aby zakladal pre svoje dieťa účet, zásoby, zhromažďil poklady, či kupoval najdrahšie značkové veci alebo mu začal hľadať kontakty a známosti, aby sa mohlo dobre uplatniť až vyrastie. Totiž mnohým znamená zodpovednosť „*sporiť deťom*“ niečo také, **na svetský spôsob**, koncentrovanie sa na materiálne hodnoty, na úspech a na zdravie. Zdravú stravu, vitamíny sa im snažíme zabezpečiť (vtom nie je nič zlé), ale do akej miery dbáme

o to, pod **aké duchovné vplyvy** sa dostávajú? Pri tom potrebnom telesnom sa na duchovné zabúda, alebo sa nepovažuje za také dôležité.

Avšak práve takáto **snaha** často vyslovene je **na škodu** deťom. Ten, kto dostáva všetko hotové, sa nenaučí si hodnoty vážiť, lebo sa na ich vytváraní nepodieľal. Tiež bude pohodlný, neodolný voči pokušeniam a nestály v skúškach. Lebo bol **príliš chránený** od všetkého a zostal **nepripravený** na život, ktorý je plný zápasov. A keď sa stretne so smrťou, tak sa zrúti, lebo táto téma bola tabu – ako keby tento život trval večne. Nehovoriac o sebeckosti – ten, komu sa všetko dostalo, čo si len želal, sa nevie zrieknuť, nebude mať ohľad na druhých a nebude vedieť, čo je to empatia, solidarita či obeť. Aj hodnoty nahromadené s dobrým úmyslom budú na škodu jeho charakteru, osobnosti aj vzťahov.

Oproti tomu čo som povedala, apoštol bojuje za svoje duchovné deti preto, lebo **mu ide o ich** vieru a vzťah s Ježišom Kristom. V Ňom našli skutočnú hodnotu – ak chcete, poklad svojho života. Zbavení hriechu, života v tme a strachu našli pravú nádej v Pánovi. Uverili v Neho, začali nový život s Ním. Ale teraz sú v nebezpečenstve, že budú **pod vplyvom falošných** učiteľov a tým by sa odlúčili od Ježiša Krista. Ide o ich duchovný život a budúcnosť. „*Rodičia majú sporiť pre deti*“ – a oni vo viere sú niektorí ešte deti, iní dospievajúci, ale sú to apoštolove duchovné deti, a jemu na nich záleží.

Bratia a Sestry, pre nás je otázkou, popri tom, čo nezanedbáme, o čo sa snažíme – popri potrebách tela a každodenného života – **ako je to** s duchovnými hodnotami? **Či** sa snažíme ich zbierať, prinášať a odovzdávať našim deťom? **Či** máme tú zodpovednosť, že nielen telesný, ale aj duchovný pokrm je potrebný? „*Človek bude žiť nielen z chleba, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.*“ (Mt 4,4) Máme im poskytnúť možnosť, ba príklad toho, čo znamená slovo Božie, jeho usmernenie, vedenie pre život a vieru. Najlepšie by bolo, ak by mohli sledovať v našom živote, že je to **zrkadlo**, v ktorom sa vidíme, akých nás vidí Boh. Ale v tomto zrkadle môžeme uzrieť aj Pána Ježiša Krista, ktorý prišiel, prijal smrť na kríži, aby nás zbavil viny a hriechu, aby nám dal zaslúbenie spasenia. Lebo „*čo osoží človeku, keby celý svet získal a samého seba by stratil či poškodil?*“ (Lk 9,15) ... bez toho zostane stratený a v zatratení.

Tiež to platí o modlitbe. **Kiežby** naše deti videli svojich rodičov a blízkych dúfať, spoliehať sa na Hospodina, modliť sa, hľadať pomoc, útechu a silu u Najmocnejšieho, **kiežby** videli, že to nie je odriekanie naučených formúl, ale úprimný a dôverný rozhovor s niekým blízkym, kto nás miluje. Toto sú tie **duchovné poklady**, ktorými by sme ich mohli zaopatriť, aby sa v tomto svete beznádejne nestratili. Sme im nimi dlžní.

Najľahšie je skritizovať po nás prichádzajúcu generáciu, že akí sú... ale kto ich vychoval a ako? Či nie je tam zodpovednosť tých predchádzajúcich? Čudujeme sa, že deti a mladí sú takí či onakí? Ale aké príklady majú pred sebou, aké duchovné vedenie sa im dostalo? Ak by sme chceli komplexne a objektívne hodnotiť stav

generácií prichádzajúcich po nás, tak musíme naraziť na vlastné zlyhania, zanedbania, zle vyhodnotené povinnosti a uznať, že sme zodpovední, alebo minimálne spoluzodpovední za to, čo v nich kritizujeme...

Milí Bratia a milé Sestry! Niektoré veci **sa dajú** ešte posunúť správnym smerom, iné sa už **nedajú** vrátiť alebo napraviť. **Ale dajú sa** oľutovať, je možné ich v pokání vyznať a prijať na ne odpustenie, rozhrešenie. Je možné tak vlastným príkladom poukázať na Pána Ježiša Krista, na Jeho odpustenie a milosť. A dá sa pokračovať **inakšie** – *sporiť pre deti duchovné hodnoty* – viesť ich aj takýmto príkladom k Pánovi, k zdroju života a sily.

To **je to najviac**, čo im môžeme dať, čo ako také duchovné dedičstvo môžeme po sebe zanechať. Nie rozprávkovú mapu, na ktorej je vyznačené miesto skrytého pokladu, ale **overenú správu** o tom, že nebeský Otec nám ponúka najväčší poklad. **Je ním** Pán Ježiš Kristus, On je najväčším bohatstvom veriacich v Neho; v Ňom môžeme nájsť a prijať všetko, čo potrebujeme v tomto pozemskom živote so zaslúbením večného života pre Jeho dielo spásy – pre obetovanie seba samého na golgotskom kríži, aby sňal z nás naše hriechy. **On je ten poklad, ktorý je hodný**, aby sme Ho prijali, aby sme na Neho poukazovali a k Nemu viedli tých, ktorý nám boli zverení. Toto dedičstvo nič neprevýši ani nenahradí. O odovzdávanie tohto pokladu sa snažme: *„Lebo nie deti majú sporiť pre rodičov, ale rodičia pre deti“*.

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, musíme uznať, že nám právom pripomínaš naše dlžoby. Veď nič, žiadne pozemské hodnoty sa nevyrovnajú Tvojej zachraňujúcej láske, zvestovanej v evanjeliu. Predsa uprednostňujeme všelijaké iné aj pseudohodnoty, ktorými zahrňame aj nám zverených. Chceli by sme obstáť ako dobrí rodičia podľa normy Písma – sami však na to nemáme. Prosíme, zmiluj sa nad nami, veď nás k poznaniu našich omylov a pomôž napraviť, čo sa dá a v pokání vyznať, na čom sa už nič meniť nedá. Aby si sňal z nás ťarchu našich vín a aby si nás zaviazal k životu, ktorý vyznáva evanjelium o spásy, ktorú si zabezpečil obetovaním vlastného života a ponúkaš každému, kto Ťa prijme.

Odpusť, že sme príliš sústredení na hodnoty tohto sveta, je v nás aj kopa sebeckosti. Ani ako rodičia nie sme takí, akí by sme mali byť podľa počutej zvesti. Vezmi od nás sebeckosť, túžbu po márnej sláve a pominuteľných hodnotách. Obráť našu pozornosť a túžbu smerom k Tvojim večným hodnotám, aby sme mohli zbierať, sporiť, odovzdávať po nás prichádzajúcej generácii, našim potomkom také duchovné dedičstvo, ktoré ich zakotví v Tebe a podrží vo víchriciach života. S touto dôverou Ti predkladáme životy našich detí, vnúcat, rodičov a rodín i spoločenstvo tohto zboru.

Pomôž nám, aby sme Tvoju moc a slávu verne vyznávali slovom i životom. Aby sme nehľadali to, čo nám dáš, ale Teba samého. Veď v Tebe je všetko naše, v Tebe všetko nájdeme. Buď a zostaň tým pokladom nášho života, pre ktorý je dobré žiť, slúžiť a bojovať. Ďakujeme, že nás vieš viesť, aby sme vedeli rozoznať pravé

hodnoty od falošných. Nech naše svedectvo o Tebe je čisté a nespochybniteľné, podložené Tebe odovzdaným životom, na Tvoju slávu.

Prosíme, ochraňuj slabých, posilňuj nemocných, potešuj trúchliacich, nájdi hľadajúcich, dobehni utekajúcich pred Tebou a osláv tých, ktorí Ťa verne vyznávajú aj v nebezpečných podmienkach. Pomáhaj nám v snahe žiť podľa Tvojej vôle. ***Amen***